

מסתמנת כבר עתה האיסטרטגיה של מפא"י לקראת הבחירות הבאות.

בשנה האחרונה לכהונת הכנסת הנוכחית תיפתחנה כל הקופות כדי ליצור שוב, באופן מלאכותי, אווירה של שיגשוג ורווחה. הדבר יאפשר לסטון, כאילו המיתון השיג את מטרתו, וכי המשק הישראלי עלה סופיקוסף על דרך המלך. מפא"י מקווה בדרך זו לא רק למחוק את רושם המיתון, אלא אף לנצל אותו לטובתה.

השלב הראשון באיסטרטגיה זו יבוצע בשנה הבאה, שתהיה שנת ה-20 להקמת המדינה.

תהיה זו שנת פסטיבאליס המוניים וחגיגות-פארה, שיעלו מיליונים ל' אוצר המדינה — הכל במטרה ליצור אווירה חדשה.

הרב הראשי לישראל יצחק נסים, יו"ר מחדש את הפולמוס בין הוותיקאן וירושלים.

נסים הוזמן לכנס רב-נים עולמי, שמושב נקבע ברומא. אולם הוא יודיע למארגני הכנס, כי הוא מסרב לבקר ברומא, כדי שלא יצטרך לבקר אצל האפיפיור. הכנס יועתק, כפי הנראה, לעיר אירופית אחרת.

נסים

בין מיליונרים יהודיים בעולם, לעזרת המשק הישראלי. היוזמה יצאה מלוי אשכול, שפנה לנשיא הקונגרס היהודי העולמי נחום גולדמן. בבקשה לגייס למיבצע זה בעליהון יהודיים, שיהיו מוכנים לתרום מאה אלף ל"י ויותר.

נערכה רשימה של כ-300 יהודים כאלה, שיתבקשו לא רק לתרום, אלא גם להשקיע בעסקים ישראליים.

תיתכן מהפכה בסדר הישיבה באולם מליאת הכנסת.

אנשי מפא"י, היושבים בצד השמאלי של האולם (מנקודת המבט של היו"ר), טוענים שהם רחוקים מדי מן הקצרות, ואילו חברי הסיעות הקטנות, שהוגלו לקצה האגף הימני, נמצאים עתה לידן, וקריאות הביניים שלהם נקלטות ביתר קלות.

מכיוון שאין אפשרות להעביר את הקצרות ממקומן הנוכחי, רוצים אנשי מפא"י להפוך את סדר הישיבה, כשהמגמה הברורה היא להרחיק את סיעת הכוח החדש ככל האפשר מן הקצרות. עדיין לא הועלתה הצעה אלטרנטיבית, להפעיל דרך-קבע את המיקרופונים שעל שולחנו של כל ח"כ, כדי שקריאותיו תישמענה.

מנוי וגמור עם מפ"ם לקחת בשבי את הוגהיהדי עזת הצרפתי, ז'אן-פול סא"רטר, במשך כל זמן שהותו בישראל.

ביוזמת מפ"ם הוקמה ועדה ציבורית, מורכבת מעסקני מפ"ם, מפא"י ואחדות-העבודה, כש"המגמה העיקרית היא למנוע בעד סארטר לבוא במגע עם גורם כלשהו, שאיננו מקובל על מפ"ם. השיטה תהיה להכין לאורח תוכנית ביקורים וסירובים שלא תתיר לו רגע של זמן לפגישה בלתי רצויה. תוכנית זאת נערכת על-ידי מנגנון מפ"ם.

שלושה כדורגלנים יחתמו על חוזה עם קבוצת כדורגל מיקצוענית בארצות-הברית, בסוף שבוע זה.

נציג קבוצת הכדורגל של העיר בולטימור יגיע בשבת הקרובה לישראל, כדי לגייס כדורגלנים נוספים לקבוצת הכדורגל של עירו, העומדת להתחיל בפעילותה בחודש אפריל הקרוב. הנציג, קליב סויי, מחפש במיוחד שוער. המועמד הצפוי להחתמה: שוער המילואים של קבוצת מכבי יפו, יעקב גוגן. הוא עצמו הביע כבר נכונות לנסוע לארצות-הברית, והבעיה היחידה היא אם ישיבע כושרו של היפואי את רצונו של הנציג האמריקאי.

צפוי חירוש פוליטי גם בחזית הדתית. קבוצה של צעירים דתיים חושבת על התארגנות, לשם הופעה עצמאית בבחירות הקרובות לכנסת. בראש קבוצה זו יעמוד, כפי הנראה, ראש מערכת השבועון ה"דתי פנים אל פנים, שמואל אבידור, ומטרתה המוצהרת תהיה: יותר ר"י חנית, פחות קנוניות פוליטיות בשם הדת.

מתכשלת שערוריה אמרי נותית חדשה. היא תתחיל, כפי הנראה, כאשר יגיש הפיזימונאי דן אלמגור תביעה משפטית נגד גיורא גודיק, על רקע המחזמר קובלן. אלי מגור יסע לזכות-יוצרים על חלק ניכר מהפיזימונים של המחזה, וי' רוש תמלוגים מן ההצגות ומן התק"ל.

אבידור

לימים. ערך התביעה: כרבע מיליון לירות.

ייתכן הסדר בפרשת הסירטון, "אני אחמד".

בלחץ מצד גור-מים ממשלתיים, שאינם מרוצים מן הרעש הציבורי, יוענק כפי הנראה, בקרוב, התואר של "סרט ישראלי" לסירטון זה, והוא יוצג בבתי-הקולנוע בארץ.

במדינה

העם

היד הכבדה

כצינים צעירים קוראים כל שורה... העתונות אינה יכולה להפסיק... שיקולים פוליטיים מוצגים כשיקולים של בטחון לאומי.

איהו מדינה זה מוכיר? ספרד של פראנקו, מצרים של עבדאל-נאצר?

השבוע הציירה גם ישראל בדמות זו, בעיני מיליוני קוראים בארצות-הברית ו' באירופה. הכל — כתוצאה מפרשת בוג' ואילו האזרח הישראלי, שקודם לכן היה דוהה אוטומטית תיאר זה ככוזב, נאלץ להודות לאט-לאט שיש בו מידה רבה של אמת.

כי ידה הכבדה של הצנורה היתה בכלל, קוממה נגדה חלק גדול של העתונות, ו' כמעט גרמה לשביתה כללית של הסטודנטים (ראה להלן).

עצות רעות? זוהי תוצאה של תהליך ממושך, שהלך והחמיר עם השנים. כיום נעשים, תחת שלטונו של לוי אשכול, דברים חמורים בהרבה ממה שהיו ממשלות בן-גוריון מרשות לעצמן.

נמצאו פרשנים, שניסו להסביר זאת כ' חולשתו של אשכול, המקבל כל עצה של שריו ומומחיו — והם המכניסים אותו להסתבכויות.

אבל היה לזה גם הסבר אחר: אם משלים הציבור עם פגיעה קטנה באחת מזכויותיו, הוא פותח בעצמו את הפתח לפגיעות נוס' פות, חמורות יותר ויותר, ומשניכנע פעם אחת, קשה לו לקום ולהתנגד.

אפילו פרשה כמו פרשת בוג', המסעירה עתה את הארץ, אינה מעידה כלל על התעוררות ציבורית של ממש. פרשת לבון הכביאה, בסופו של דבר, לפגילת דויד בן-גוריון, אין כל סימן שדבר דומה יקרה עתה לממשלת אשכול.

סטודנטים

חוקמת אדומה

לרגע נדמה היה בראשית השבוע, כי עוד שביתה כללית של סטודנטים עומדת לפרוץ ברחבי המדינה. הפעם לא על עניינים ה' נוגעים לכיסם של הסטודנטים, אלא על עניין עקרוני: כדי למחות על פעולה של הצנורה נגד עיתונם, ניצוץ.

גליון הביטאון, שהופיע ביום השלישי, השבוע, היה חסר תקדים: שערו הקדמי היה שחור כולו, כשרק המילה "המצב" מודפסת בו. השער האחורי היה מסתורי הרבה יותר. הוא היה לבן כולו, וכאמצעיתו חותמת אדומה: מדינת ישראל — צנזור לעתונות — 1957.

הסכר לשחור-לבן. הסערה שקמה עם הופעת הגליון הסבירה את השחור ו' הלבן.

בראשית השבוע שעבר הגיש עורך ניצוץ, הסטודנט מיכאל אלבין, קאריקאטורה לאי-שור הצנזור בירושלים. להפתעתו היא חזרה אליו עם החותמת הפוסלת. הפסילה נבעה מהקשר שראה הצנזור בינה לבין פרשח בוג'.

אלבין הועיק מיד את יו"ר הסתדרות ה' סטודנטים הירושלמיים, עלט דוברונקס. ה' שניים מהו בפני הצנזור על החלטתו, הודיעו כי יאבקו נגדה.

השלב הראשון: כונסה ישיבה מיוחדת של נשיאות התאחדות הסטודנטים הארצית, מוסד המאגד בתוכו את נציגי כל מוסדות ההשכלה הגבוהה במדינה. בפני ישיבה מיוחדת זו הופיע גב' מרצה האוניברסיטה (למשפט חוקתי ולמשפט מינהלי) ה"ר אמנון רובינשטיין, שתקף בחריפות את אנשי הצנזורה, הביא דוגמות לדיעות תמי' מות לחלוטין שנשפטו על-ידי הצנזור.

להגנת הצנזורה התייצב מנהל ליסכת ה' עיתונות הממשלתית, דויד לנדור. הסט' דגסים לא שוכנעו מהפניות של לנדור, הודיעו על תמיכה מלאה בעורכי ניצוץ, איימו בנקיטת צעדים חריפים ביותר. "לכו לאמריקאי... בשלב זה כבר הובאה הפרשה לידעתו של ראש הממשלה, שציהיה לשכך את זעם הסטודנטים.

שלב-נוסף: אותו צנזור ירושלמי, שהודיע לעורכי ניצוץ כי הוא פוסל את הקאריקא' טורה האיזמה שלהם, יעץ להם — לפחות לדבריהם — "תנו את הקאריקטורה ל' ניו-יורק טיימס. אם היא תתפרסם שם, תוכלו אחר-כך, להעתיק אותה כאן והכל יבוא על מקומו בשלום."

במסגרת פעולות ההסברה שלהם נפגשו אמנם שני העורכים עם כתב ניו-יורק טיימס בישראל, הסבירו לו את הפרשה כולה.

שני יועצי-אשכול, עדי יפה ואהרון כידן, הועיקו אף הם את היו"ר הירושלמי של הסטודנטים, ביקשו להשקיש את העניין. דוברונסקי סירב בעקשנות, אמר בין השאר: "אפילו הארץ תומך בנו בענין הזה."

סטודנטים קודקז ואלבין, אם היא תתפרסם שם —

Advertisement for 'Nitzotz' (ניצוץ) magazine, featuring a logo and text about student issues.

העמוד הלבן ב'ניצוץ'

— תוכלו להעתיק אותה כאן

"הארץ" זעמו שני היועצים, "זה עיתון שנלחם לא נגד המישטר, אלא נגד המדינה." המנוחך הוא, שאילו פורסמה הקאריקא' טורה שגרמה לכל המהומה, ספק אם היה מישוה מעיף בה מבט שני.

רת

פני הדור כפני הכלב

זה 11 שנים יוצא לאור בירושלים ה' ירחון קול השבת. זהו עיתון בן ארבעה עמודים שהוא, לדברי עורכיו, "על מפלגתי ובלתי תלוי, להחדרת התודעה הדתית ו' ערכי היהדות." ההחזרה נעשית בעזרת ידיחים מסוג "אנשי המיסיון משתוללים" או "חילול שבת בשטח אוניברסיטת תל-אביב" או "יהודים בנשפי כריסמס". הטיפול המרבי (המשך בעמוד 14)

* גיימס פראנק, ירוש' בתפקיד של איש השער סת קינג.